

1878-03-08

Afsender

Elisabeth Jerichau Baumann

Modtager

J. C. Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Familiearkivet

Dokumentindhold

Elisabeth Jerichau skriver gribende om sønnen Haralds død i Rom. Hun beder J. C. Jacobsen, som havde bestilt Harald Jerichaus store billede *Den lydiske Slette i Nærheden af Sardes*, om at sørge for at det bliver udstillet i både Berlin og Paris.

Transskription

Kjære Herr Capt Jacobsen

Vor Søn Harald er død.

Disse faae Ord rum[m]je en Fylde af Smerte som ikke er at udsige.
Deres Søn lever – min ligger paa Baaren!

Det sidste Udtryk af hans høje Begavelse er blevet Deres Ejendom,
Tak endnu engang Tak i Kunstens Navn, at De gav ham Leilighed og fri
Raadighed uden at begrændse hans Evner at skabe det bedste han
kunde Harald Jerichaus af Dem bestilte Billede af den lydiske Slette
med Cybeletemplets Støtter,

Er i Rom af første Kunsternotabiliteter og dem af Kunstnerskabet
der hyppigt kom for at see Billedet medens Harald allerede fjorten
Dage lang var angrebet af Typhus anseet for den betydeligste
landskabelige Frembringelse i vor Tid. Det var hans Svanesang –
Min Søns sidste Ønske frembringer jeg Dem herved det om De vil føje
endnu en Godhed til al den rundhaandede højmodige Maade der
betegner alle Formaal De støtter, idet De vilde sende Haralds Billede
der nu er paa Vejen til Danmark

baade til Udstillingen i Berlin der finder Sted i dette Efteraar og til
Salon de Paris – forinden det i Danmark vil komme paa sit
Bestemmellessted til varigt at forblive der.
Harald tænkte først, at udtale sit Ønske herom paa sin
Fremtidsscenariet Vegne endog han med største Beskedenhed sagde
”Moder jer troer selv at have naaet, og lært adskilligt ved at have havt
Leilighed at udføre denne store Opgave – men det er kun det første
Trin der er naaet”

Det var Vennerne og Kunstnotabiliteter som siden ingen Ro lod ham
have for den Tanke at dette Billede ikke kom til Paris iaar, enten i

Verdensudstillingen eller i Salon de Paris.

"Jeg vil bede Ejeren at foranledige Billedet at blive udstillet i kom[m]ende Aar i Berlin og Paris " var Haralds Svar "det løber ej bort – og jeg er ung og kraftig og skal male flere og bedre Ting endnu, skulde han ikke tillade det, som jeg troer paa, thi han har ikke forhindret at det iaar ikke kommer til Paris". Men da Harald blev saa meget syg, sagde han til mig i de lyse Øjeblikke, skriv til Capt Jacobsen thi jeg kan ikke skrive og bed ham at mit store Billede maae blive udstillet i Paris og i Berlin". Maaskee lod det sig endnu gjøre ? efter at Billedet var udstillet 3-4 Uger paa Charlottenborg ?

Her foreligger jo et særligt Tilfælde og en afdød Dansk betydelig Kunstners Arbejde.. Skulde ikke begrænsende Former kun[n]e vige for store patriotiske Ideer?

De hører jo selv til Comiteén. Man siger Pariser Udstillingen begynder seent, senere end paatænkt ikke før Juli -

Jeg lægger alt i Deres kjære gode veldædige Hænder der med et bredt og godt Greb forstaaer at ordne Alt De tager fat paa, der har gjort Dem til den Mand De er.

Min Søn ligger paa sit Dødsleje den unge geniale Søn. Palmer mægtige store den Freds Tegn han nu nyder, ligge ved hans Sider, Moderen og Søsteren

og Vennerne have lagt Laurbær om hans Hovede, have lagt Dannebrogscarvede Cammeliaer omkring hans Bryst og hans Skuldre. Dannebrog skal vaje

under Liigbegjængelsen der finder Sted idag kl 3½

Der bliver vist et meget stort Følge, thi Høje og Lave, Ministrene og fornemme Folk Kunstnere af alle Nationer riige og fattige, de formuende de riige have daglig spurgt under hans langvarige Sygdom til ham, og ville følge ham til hans sidste Hvilested.

Han ligger paa Baaren alvorlig og freidig - som en ung Helt! Dødens Højtid er udbredt over den kraftige skjøndt udtærede Skikkelse.

I ham har jeg mistet min Livsglæde i ham har Danmark vundet Hæder, og jeg folder mine Hænder og beder "Herre giv os Kraft at bære Sorgen i Dit hellige Navn

Jeg har meddelt hvad der var at sige bedt Dem af Hjertensgrund, og haaber ikke at have gjort det forgjæves.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Om fjorten Dage er Billedet efter al Sandsynlighed paa
Charlottenborg.
Da vil De vide hvad der er tale om. Det er ingen Effectbillede, ingen
Storhedsjageri-
Det er stort og simpelt og harmonisk som den ædle og hedengangne
Kunstners Sjæl, hans Udtryk her paa Jord.
Levvel ! Hils Deres kjære Hustru og Børn og vedbliv at erindre med
Godhed Deres Dem af Hjertet hengivne
Elisabeth Jerichau
født Baumann
8de Marts
1878

J. C. JACOBSENS ARKIV

CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

[illegible]

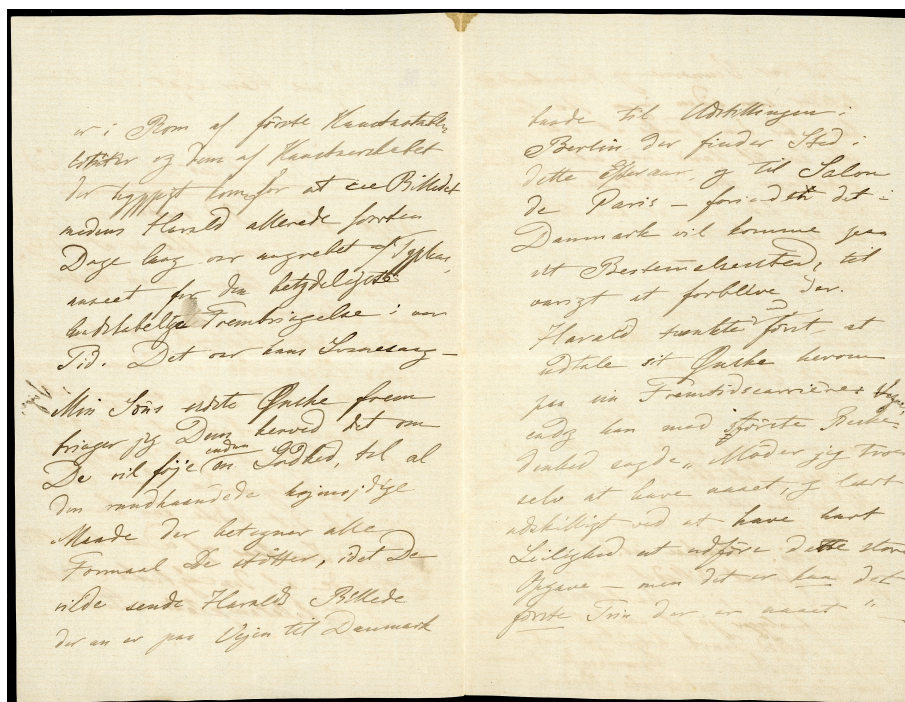
C. M.

For Son Harald or Ina

Vilke faar Ad rumme en Fyld
af Mente som ikke er at udgy.
Deres Son lever - min Liger
paa Baaren!

Det sidste Udtryk af hans
 hjerte Begaerelse er blevet Dens
 Gudsord. Til anden aegtesk. til
 i. Kaarstems Aften, i de nye
 lums Lidelighed af fr. Renslyst
 adn. at begynde hans Evner
 at glæde sig ved alle hans handle
 i Gæstfrihed af Dens Læderlille
 i Gæstfrihed af Dens Læderlille
 i Gæstfrihed af Dens Læderlille

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

8 7C.M. (b.)
13 De kommer jo ellers til Carlsberg,
Men der tænker Hustru
begynder snart, senere end
bestemt alle for Vali -
Jeg lægger alt i Deres hænder
gode velværede Hænder Der
med et brett og godt Jæst
fortæller at ordne Alt De
tager fat paa, Der har gjort
Dem til en Mand Der er.
Min Sø lægger paa et Dødsbrev
en unge gemiale Sø. Palmer
manglende etare Der Freds Tegn
har en nyder, Lige med hans
Fader, Moderen og Søsteren
Venerne have lagt Læverne
om hans Hænder, have lagt
Danskernes forvæde Carlsbergs
omkring hans Bogen og hans
Hænder. Danskernes skal være

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

under Lige begjærlighed der
 finder den Dag kl 3 1/2
 der bliver intet andet
 stort Følge, den Konge og Læge
 Ministrene og forresten Folk
 Kunstnere af alle Nationer
 vige og faldt, de forment
 Kongen have doglig spændt
 under hans længere og
 det kom, og vilde følge ham til
 hans sidste Hvilested. —
 Den Konge var Beeren
 alvorlig og freidig — som en
 ung Helt. Deres Højhed
 er adbrekt over den kraftige
 skjæbne udtænke Skikkelser.
 I kan her jeg mærket min
 Længsel i kan her Denmark
 vundet Glæde, og jeg folder
 mine Glæder og her, Herne
 give en Kraft at handle. Det er det.

Jeg har meddelt hvad der
 var at se det Dan af
 Højhedsmænd, og her vilde
 at have gjort det forresten.
 Om festen Dage er Bløddet
 efter et Søndagelighed på
 Charlottenborg.
 De vil De vide hvad der
 Tale om. Det er ingen Effet
 Blide, men Stokholmsgeni —
 Det er stort og vespelt og
 harmonisk som den adle og
 hedningerne Kunstens Sjæl.
 Den Litterat her på Tord.
 Lærte! Hils Deres huse
 Hæder og Børn og vedblive
 at erindre med Godhed
 Deres Dan af Højhedsmænd
 Elisabeth Sørensen.
 Jørgen Beeren

5 de Marts
 1848